

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ
МЕДИЦИНИ ТА БІОТЕХНОЛОГІЙ ІМЕНІ С.З. ГЖИЦЬКОГО**

Факультет громадського розвитку та здоров'я
Кафедра гігієни, санітарії та загальної ветеринарної профілактики
імені М.В. Демчука

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ

з дисципліни

«ВЕТЕРИНАРНА САНІТАРІЯ»

для оцінки знань студентів факультету громадського розвитку та здоров'я
спеціальності 212 – «Ветеринарна гігієна, санітарія і експертиза»
за освітньою програмою «Ветеринарна гігієна, санітарія і експертиза»

Львів -2022

Укладачі: І. В. Двилюк, Н. В. Магрело, Б. В. Гутий, У. М. Вус, Г. В. Сус

Контрольні запитання з дисципліни «Ветеринарна санітарія» для оцінки знань студентів факультету громадського розвитку та здоров'я спеціальності 212 – «Ветеринарна гігієна, санітарія і експертиза» за освітньою програмою «Ветеринарна гігієна, санітарія і експертиза» / Двилюк І. В., Магрело Н. В., Гутий Б. В., Вус У. М., Сус Г. В. – Львів, 2022 – 36 с.

Рецензенти:

Падовський А.І. – кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри епізоотології Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького

Семанюк В. І. - кандидат біологічних наук, професор університету, доцент кафедри мікробіології та вірусології Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького

Обговорено і схвалено на засіданні кафедри гігієни, санітарії та загальної ветеринарної профілактики імені М. В. Демчука протокол №9 від 9.06.2022 р.

ВСТУП

Сфера професійних контактів фахівців ветеринарно-профілактичної справи значно ширша і, в деяких аспектах, складніша та відповідальніша, ніж фахівців лікувального профілю. Діяльність лікарів ветеринарної медицини у сфері ветеринарної санітарії пов'язана із збереженням здоров'я не лише однієї тварини, а багатьох, інколи сотень тисяч. У процесі її виконання постійно виникає потреба в спілкуванні з керівниками і працівниками різноманітних установ і закладів. Різноманітність повсякденних службових контактів вимагає володіння знаннями не лише з ветеринарних дисциплін. Вона зумовлює необхідність високого рівня психологічної і деонтологічної підготовки та відповідних рис характеру, без яких неможливі конструктивні плідні міжособистісні контакти під час вирішення важливих проблем профілактичного та оздоровчого змісту.

Ветеринарна санітарія – це наука про профілактику інфекційних та інвазійних хвороб як людей, так і тварин, наука про шляхи отримання продуктів, кормів, сировини високої санітарної якості та безпечності. Вона складає основу профілактичної ветеринарії.

Пропедевтичні науки ветеринарної санітарії: гігієна тварин, мікробіологія, епізоотологія, епідеміологія, гельмінтологія, біологія, хімія, токсикологія і ін.

Наука про ветеринарну санітарію базується на знаннях про біологічні особливості патогенних мікроорганізмів, здатних не лише паразитувати в організмі тварин (людей), а й тривалий період виживати на різноманітних об'єктах зовнішнього середовища, які знижують якість та безпечність продукції, псують її, а також мають здатність поширюватись на великі віддалі.

У зв'язку з цим вивчення здатності до виживання патогенних та умовно-патогенних мікроорганізмів на різноманітних об'єктах зовнішнього середовища поза тваринним і людським організмом, а також вплив на них фізичних, хімічних і біологічних факторів мають виключно важливе значення. Ці питання є основним предметом наукових досліджень з ветеринарної санітарії.

Перелік питань:

1. Для превентивно-профілактичних робіт на фермах та комплексах передбачають:
  - а. Зовнішній захист;
  - б. Внутрішній захист;
  - в. Специфічний захист;
  - г. Диспансеризація тварин.

2. До зовнішнього захисту тваринницьких підприємств від занесення інфекційних та інвазійних захворювань відноситься:
  - а. Огородження ферм;
  - б. Облаштування ветеринарно-санітарних пропускників;
  - в. Профілактичне карантинування завезених тварин;
  - г. Дезінфекційні заходи.

3. Внутрішній захист тваринницьких підприємств від занесення і поширення інфекційних та інвазійних захворювань передбачає проведення:
  - а. Діагностичних заходів;
  - б. Активної імунізації тварин;
  - в. Дегельмінтизації;
  - г. Дезінфекційних заходів;

4. Диспансеризація тварин передбачає встановлення:
  - а. Клініко-біохімічного статусу;
  - б. Відповідності інтенсивності обміну речовин рівню продуктивності;
  - в. Фізіологічного стану тварин;
  - г. Рівня вгодованості.

5. За результатами диспансеризації поголів'я тварин поділяють на:

- а. Здорових;
  - б. Хворих;
  - в. Клінічно-здорових;
  - г. Клінічно-хворих.
6. На скільки етапів поділяється диспансеризація тварин:
- а. 1;
  - б. 2;
  - в. 3;
  - г. 4.
7. На які етапи поділяється диспансеризація:
- а. Діагностичний;
  - б. Лікувально-профілактичний;
  - в. Превентивно-профілактичний
  - г. Лікувальний.
8. Третій етап диспансеризації включає в себе проведення наступних заходів:
- а. Превентивно-профілактичних;
  - б. Терапевтичних;
  - в. Організаційно-господарських;
  - г. Клініко-лабораторних.
9. Ветеринарна санітарія це - наука про:
- а. Превенцію та профілактику хвороб тварини;
  - б. Превенцію та профілактику інфекційних і інвазійних хвороб як людини, так і тварини;
  - в. Превенцію та профілактику хвороб людини;
  - г. Охорону навколишнього середовища.

10. Організація, здійснення та контроль за ветеринарними превентивно-профілактичними заходами на території України покладені на:
  - а. Державну ветеринарну санітарно-епідеміологічну службу України;
  - б. Державну ветеринарну службу України;
  - в. Державну ветеринарну та фітосанітарну службу України;
  - г. Державну прикордонну службу України.

11. Правила санітарної охорони території України затверджуються:
  - а. Верховною Радою України;
  - б. Кабінетом Міністрів України;
  - в. Міністерством аграрної політики та продовольства України;
  - г. Міністерством охорони здоров'я України.

12. Основні завдання ветеринарної санітарії:
  - а. Превентивно-профілактичні заходи щодо запобігання інфекційних та інвазійних захворювань, забезпечення стійкого санітарного благополуччя виробничого середовища існування тварин;
  - б. Превентивно-профілактичні заходи щодо запобігання захворювань тварин;
  - в. Розробка ветеринарно-санітарних вимог для нагляду за проектуванням, будівництвом та експлуатацією об'єктів ветеринарно-санітарного нагляду та контролю;
  - г. Запобігання занесенню на територію України з територій інших держав особливо небезпечних хвороб, спільних для тварини і людини;

13. До методів ветеринарно-санітарного моніторингу відносять:
  - а. Метод санітарного обстеження та опису;
  - б. Лабораторно-діагностичний;

- в. Санітарної експертизи;
  - г. Ветеринарно-санітарної освіти.
14. До лабораторно-інструментальних методів відносяться:
- а. Клініко-фізіологічний;
  - б. Диспансеризація;
  - в. Клініко-біохімічний;
  - г. Постановка біопроб.
15. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" ветеринарно-санітарна експертиза це - ...
16. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" ветеринарно-санітарні заходи це - ...
17. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" ветеринарно-санітарний стан це – ...
18. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" ветеринарно-санітарний статус це - ...
19. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" вибірковий ветеринарно-санітарний контроль це - ...
20. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" висновок державної ветеринарно-санітарної експертизи (експертний висновок) це - ...
21. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" кількісна оцінка ризику це - ...
22. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" моніторинг це - ...
23. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" об'єкти державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду це - ...
24. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" оцінка ризику це - ...

25. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" повідомлення ризику це - ...
26. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" поточний ветеринарно-санітарний нагляд це - ...
27. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" протиепізоотичні заходи це - ...
28. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" профілактичний карантин тварин це - ...
29. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" ризик це - .
30. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" розширений ветеринарно-санітарний контроль це - ...
31. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" система аналізу ризиків та контролю (регулювання) у критичних точках (Hazard Analysis and Critical Control Points - HACCP) це - ...
32. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" стандартний прикордонний ветеринарно-санітарний контроль це - ...
33. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" стемпінг-аут це - ...
34. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" управління ризиком це - ...
35. Відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину" якість об'єктів ветеринарно-санітарного контролю та нагляду це - ...
36. Що таке санітарні зони?
  - а. Ізольовані території тваринницьких об'єктів, які функціонують в спеціальних санітарно-гігієнічних режимах - санітарного обмеження;
  - б. Ізольовані, загороджені ділянки комплексу для запобігання занесенню інфекції від адміністративних, господарських, кормових, утилізаційних об'єктів і ззовні на виробничу територію, де розміщені тварини;

в. Розмежовані технологічні зони тваринницьких об'єктів, які об'єднані технологічними проходами з метою запобігання розвитку інфекційних та інвазійних хвороб.

37. Які зони підприємств відносяться до санітарних:

- а. Виробнича;
- б. Технологічна;
- в. Лабораторна;
- г. Пропускна.

38. На яку кількість частин поділяється санітарна зона тваринницьких підприємств:

- а. 2;
- б. 3;
- в. 4;
- г. 5;

39. Призначення виробничої санітарної зони?

- а. Утримання тварин;
- б. Переробка тваринницької продукції;
- в. Вигул тварин;
- г. Карантинування тварин.

40. Призначення адміністративно-господарської зони?

- а. Знезараження транспортних засобів;
- б. Зберігання лікарських засобів;
- в. Приготування кормів;
- г. Розташування автотранспортних засобів.

41. Призначення кормової зони?

- а. Зберігання кормів;
- б. Зберігання, приготування кормів та розташування засобів для їх роздачі;
- в. Приготування кормів;
- г. Утилізація непридатних для споживання кормів.

42. Призначення утилізаційної зони?

- а. Спалювання трупів та зберігання гною;
- б. Зберігання та обробка гною і інших відходів тваринницького комплексу;
- в. Ведення гнойового господарства;
- г. Переробка тваринницької продукції, в тому числі, відходів та трупів тварин.

43. Санітарний захист об'єктів ветеринарно-санітарного нагляду та контролю здійснюється шляхом:

- а. Запровадження ветеринарно-санітарних правил;
- б. Проведення ветеринарно-санітарного моніторингу;
- в. Здійснення санації;
- г. Проведення диспансеризації.

44. Санітарний розрив це:

- а. Мінімальна віддаль об'єкту ветеринарно-санітарного нагляду та контролю до населеного пункту;
- б. Мінімальна віддаль об'єкту ветеринарно-санітарного нагляду та контролю до джерел водозабору;
- в. Розосередження об'єктів ветеринарно-санітарного нагляду та контролю на певні відстані, узаконені нормами технологічного проектування;

г. Мінімально необхідний період розриву між технологічними циклами.

45. Санітарні принципи це:

а. Комплекс ветеринарно-санітарних заходів спрямованих попередження та розвитку заразних та незаразних захворювань тварин;

б. Неспецифічні заходи, що попереджують спадкоємність і посилення вірулентності умовно-патогенної мікрофлори серед різновікових груп сприйнятливих тварин;

в. Розробка заходів з охорони природи від нагромадження в довкіллі патогенної та умовно-патогенної мікрофлори, хімічних засобів та негативно діючих фізичних чинників;

г. Заходи ветеринарно-санітарної служби, спрямовані на забезпечення дотримання зоогігієнічних норм і вимог у процесі планування, проектування, будівництва, створення та уведення в експлуатацію різних об'єктів;

46. До санітарних принципів відноситься:

а. Використання тваринницьких приміщень (секцій) за принципом «Все вільно від тварин — все зайнято тваринами»;

б. Ізолювання хворих тварин від здорових і лікування їх до повного одужання;

в. Запровадження профілактичних перерв;

г. Проведення ветеринарно-санітарного моніторингу.

47. Чим відрізняється санітарний ремонт приміщень від звичайного?

а. Проводиться на фермах, де були масові захворювання тварин;

б. Санітарний ремонт приміщень включає в себе дворазову дезінфекцію;

в. Супроводжується повною заміною дерев'яної підлоги, гнойових лотків, годівниць, кормових і гнойових проходів і ґрунту під ними та дезінфекцією;

г. Проводиться на фермах, що підлягають оздоровленню від хронічних інфекційних захворювань.

48. Проведення санітарного ремонту включає проведення:

- а. Одноразової дезінфекції приміщень;
- б. Дворазової дезінфекції приміщень;
- в. Триразової дезінфекції приміщень;
- г. Чотириразової дезінфекції приміщень.

49. Порядок проведення санітарного ремонту:

- а.
  - 1) видалення з приміщення тварин та інвентарю;
  - 2) механічне очищення;
  - 3) дезінфекція приміщень;
  - 4) ремонтні роботи;
  - 5) дезінфекція ґрунту (за необхідності);
  - 6) миття та дезінфекція не знімного інвентарю свіжо змонтованих вікон, дверей і т.п.;
  - 7) дезінфекція приміщень;
  - 8) побілка огороджуючих конструкцій;
  - 9) профілактична перерва;
  - 10) виконання санітарно-гігієнічних заходів на території ферм;
  - 11) контроль якості санації приміщень
- б.
  - 1) видалення з приміщення тварин та інвентарю;
  - 2) дезінфекція приміщень;
  - 3) механічне очищення;

- 4) дезінфекція приміщень;
- 5) ремонтні роботи;
- 6) дезінфекція ґрунту (за необхідності);
- 7) миття та дезінфекція не знімного інвентарю свіжо змонтованих вікон, дверей і т.п.;
- 8) дезінфекція приміщень;
- 9) побілка огорожуючих конструкцій;
- 10) профілактична перерва;
- 11) контроль якості санації приміщень

в.

- 1) видалення з приміщення тварин та інвентарю;
- 2) дезінфекція приміщень;
- 3) механічне очищення;
- 4) дезінфекція приміщень;
- 5) ремонтні роботи;
- 6) дезінфекція ґрунту (за необхідності);
- 7) миття та дезінфекція не знімного інвентарю свіжо змонтованих вікон, дверей і т.п.;
- 8) побілка огорожуючих конструкцій;
- 9) дезінфекція приміщень;
- 10) профілактична перерва;
- 11) контроль якості санації приміщень

г.

- 1) видалення з приміщення тварин та інвентарю;
- 2) дезінфекція приміщень;
- 3) механічне очищення;
- 4) дезінфекція приміщень;
- 5) ремонтні роботи;

- 6) дезінфекція ґрунту (за необхідності);
- 7) миття та дезінфекція не знімного інвентарю свіжо змонтованих вікон, дверей і т.п.;
- 8) побілка огорожуючих конструкцій;
- 9) дезінфекція приміщень;
- 10) контроль якості санації приміщень;
- 11) профілактична перерва.

50. Санітарний день це:

- а. Генеральне прибирання і чищення приміщень, інвентарю, обладнання, тварин і т.п.;
- б. Миття і дезінфекція приміщень;
- в. Побілка огорожуючих конструкцій хлорним вапном;
- г. Проведення поточного медичного обстеження працівників ферми.

51. Частота проведення санітарного дня на фермах:

- а. 1 раз в місяць;
- б. 2-3 рази в місяць;
- в. 1 раз на тиждень;
- г. Кожного разу після завершення технологічного циклу;

52. Санітарний паспорт тваринницького підприємства:

- а. Засвідчує відповідність гігієнічним нормам і правилам експлуатації тваринницького підприємства;
- б. Документ, до якого заносять акти ветеринарно-санітарного обстеження тваринницьких приміщень і ферм;
- в. Засвідчує рівень санітарно-гігієнічного стану тваринницького приміщення і устаткування та його відповідність гігієнічним нормам і правилам, нормам технологічного проектування, ветеринарному законодавству, ДСТУ і т.п.;

г. Документ, який містить інформацію про рівень відповідності перебігу визначених технологічних процесів санітарно-гігієнічним нормам і правилам, законодавству, ДСТУ і т.п.

53. В основу ветеринарно-санітарних заходів покладено:

- а. Превентивний принцип;
- б. Профілактичний принцип;
- в. Превентивно-профілактичний принцип;
- г. Ветеринарно-санітарний принцип.

54. Державна ветеринарна та фітосанітарна служба України координується:

- а. Кабінетом Міністрів України;
- б. Міністерством аграрної політики та продовольства України;
- в. Департаментом ветеринарної медицини;
- г. Обласними управлінням державної ветеринарної та фітосанітарної служби України.

55. До основних завдань Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України відноситься:

а. Реалізація державної політики у галузі ветеринарної медицини та сферах карантину рослин, захисту прав на сорти рослин, а також внесення пропозицій щодо її формування на міжнародному рівні;

б. Проведення моніторингу поширення та визначення біологічної характеристики збудників особливо небезпечних хвороб тварин, включених до списку МЄБ, з метою вжиття заходів, пов'язаних з епізоотичною та епідеміологічною діагностикою спалаху заразних хвороб;

в. Розроблення, затвердження та здійснення в межах своїх повноважень санітарних, ветеринарно-санітарних та фітосанітарних заходів;

г. Організація державного контролю за набуттям, здійсненням та захистом прав інтелектуальної власності на сорти рослин;

56. Державний ветеринарно-санітарний контроль здійснюється:

- а. Міністерством аграрної політики та продовольства України;
- б. Департаментом ветеринарної медицини;
- в. Обласними управлінням державної ветеринарної та фітосанітарної служби України;
- г. Державними інспекторами ветеринарної медицини.

57. Державні інспектори ветеринарної медицини з метою здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду мають право:

- а. На безперешкодний доступ до потужностей об'єктів ветеринарно-санітарного нагляду та контролю;
- б. Накладати адміністративні стягнення відповідно до закону;
- в. Забороняти або обмежувати експорт, імпорт, транзит товарів, інших об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;
- г. Проводити комплекс ветеринарно-санітарних заходів та визначати контроль якості їх проведення;

58. Система НАССР це:

- а. Програма, що покликана ліквідувати ризик для здоров'я, пов'язаний зі вживанням харчових продуктів;
- б. Інструмент управління, який забезпечує більш структурований та науковий підхід до контролю ідентифікованих небезпечних чинників;
- в. Система управління, в якій безпечність харчових продуктів розглядається через оцінювання і контролювання біологічних, хімічних та фізичних джерел небезпеки на всьому ланцюжку виготовлення кожного харчового продукту, починаючи від виробництва сировини, придбання і зберігання до

перероблення, розподілення та споживання кінцевого продукту;

г. Методологія НАССР, яка представляє собою структурований превентивний підхід до безпеки харчових продуктів, яка оптимізує по забезпеченні споживача безпечним харчовим продуктом.

59. Базова концепція НАССР:

- а. Запобігання краще, ніж інспектування;
- б. Управління безпекою харчових продуктів;
- в. Все зайнято - все пусто;
- г. Ідентифікація, запобігання, корегування.

60. Ефективність функціонування системи НАССР визначається:

- а. П'ятьма принципами;
- б. Сімома принципами;
- в. Кодексом Аліментаріусом;
- г. Десятьма принципами.

61. Охарактеризуйте перший принцип системи НАССР і його завдання.

62. Охарактеризуйте другий принцип системи НАССР і його завдання.

63. Охарактеризуйте третій принцип системи НАССР і його завдання.

64. Охарактеризуйте четвертий принцип системи НАССР і його завдання.

65. Охарактеризуйте п'ятий принцип системи НАССР і його завдання.

66. Охарактеризуйте шостий принцип системи НАССР і його завдання.

67. Охарактеризуйте сьомий принцип системи НАССР і його завдання.

68. Перший принцип системи НАССР відповідає за:

- а. Розроблення системи моніторингу;
- б. Розроблення процедур перевірки;
- в. Аналіз небезпечних чинників;

- г. Визначення критичних контрольних точок.
69. Другий принцип системи НАССР відповідає за:
- а. Розроблення системи моніторингу;
  - б. Визначення критичних контрольних точок;
  - в. Визначення критичних меж;
  - г. Документування процедур і реєстрація даних;
70. Третій принцип системи НАССР відповідає за:
- а. Розроблення системи моніторингу;
  - б. Розроблення та застосування коригувальних;
  - в. Розроблення процедур перевірки;
  - г. Жодна з відповідей не правильна.
71. Четвертий принцип системи НАССР відповідає за:
- а. Визначення критичних контрольних точок;
  - б. Розроблення системи моніторингу;
  - в. Документування процедур і реєстрація даних;
  - г. Аналіз небезпечних чинників;
72. П'ятий принцип системи НАССР відповідає за:
- а. Визначення критичних контрольних точок;
  - б. Розроблення системи моніторингу;
  - в. Розроблення процедур перевірки;
  - г. Жодна з відповідей не правильна.
73. Шостий принцип системи НАССР відповідає за:
- а. Визначення критичних контрольних точок;
  - б. Розроблення та застосування коригувальних;

- в. Розроблення процедур перевірки;
  - г. Документування процедур і реєстрація даних;
74. Сьомий принцип системи НАССР відповідає за:
- а. Розроблення системи моніторингу;
  - б. Розроблення процедур перевірки;
  - в. Документування процедур і реєстрація даних;
  - г. Жодна з відповідей не правильна.
75. Восьмий принцип системи НАССР відповідає за:
- а. Визначення критичних контрольних точок;
  - б. Розроблення процедур перевірки;
  - в. Документування процедур і реєстрація даних.
  - г. Жодна з відповідей не правильна
76. Дев'ятий принцип системи НАССР відповідає за:
- а. Розроблення системи моніторингу;
  - б. Розроблення процедур перевірки;
  - в. Аналіз небезпечних чинників;
  - г. Жодна з відповідей не правильна.
77. Десятий принцип системи НАССР відповідає за:
- а. Визначення критичних контрольних точок;
  - б. Розроблення процедур перевірки;
  - в. Документування процедур і реєстрація даних.
  - г. Жодна з відповідей не правильна.
78. Передумови запровадження системи НАССР:
- а. Функціонування на підприємстві ISO 9001;

- б. Функціонування на підприємстві GHP та GMP;
- в. Функціонування на підприємстві HACCP-based Food Safety System;
- г. Функціонування на підприємстві Codex Alimentarius.

79. Яке серед поставлених запитань є складовим дерева рішень?

- а. Чи здійснюються превентивні контрольні заміри?
- б. Чи є ця стадія визначальною для зменшення ймовірності проявлення небезпечного чинника до прийнятого рівня ?
- в. Чи може на цій стадії проявитися або зрости до неприйняттого рівня забруднення внаслідок проявлення небезпечного чинника?
- г. Чи може наступна стадія до моменту споживання вилучити визначений небезпечний чинник або зменшити ймовірність його прояви до прийнятого рівня?

80. Ступінь тяжкості наслідків реалізації небезпечного фактору має:

- а. чотири варіанти оцінки;
- б. п'ять варіантів оцінки;
- в. шість варіантів оцінки;
- г. сім варіантів оцінки.

81. Ризики у системі HACCP класифікують:

- а. Технологічні;
- б. Біологічні;
- в. Санітарно-технологічні;
- г. Фізичні.

82. Процес аналізу ризику полягає в:

- а. Ототожненні ризику;
- б. Характеристиці ризику;
- в. Лабораторного дослідження ризику;

г. Оцінці ймовірно-несприятливого ефекту дії фактору ризику.

83. Процес аналізу ризику полягає в:

а.

- 1) Характеристиці ризику;
- 2) Ототожненні ризику;
- 3) Лабораторного дослідження ризику;
- 4) Оцінці ймовірно-несприятливого ефекту дії фактору ризику.

б.

- 1) Оцінці ймовірно-несприятливого ефекту дії фактору ризику;
- 2) Характеристиці ризику;
- 3) Ототожненні ризику;
- 4) Лабораторного дослідження ризику.

в.

- 1) Характеристиці ризику;
- 2) Ототожненні ризику;
- 3) Лабораторного дослідження ризику.
- 4) Оцінці ймовірно-несприятливого ефекту дії фактору ризику;

г.

- 1) Оцінці ймовірно-несприятливого ефекту дії фактору ризику;
- 2) Характеристиці ризику;
- 3) Лабораторного дослідження ризику.
- 4) Ототожненні ризику.

84. Що таке критична контрольна точка?

85. Як визначити критичну контрольну точку?

86. Основне завдання та складові дерева рішень?

87. Як здійснюється управління документацією у системі НАССР?
88. Що називається моніторингом у системі НАССР?
89. Що називається валідацією у системі НАССР?
90. Що називається верифікацією у системі НАССР?
91. У чому полягає система аналізу ризиків безпечності виробництва?
92. Що таке GMP і його місце у системі НАССР?
93. Що таке GHP і його місце у системі НАССР?
94. Які фактори ризику ви знаєте?
95. Охарактеризуйте біологічні фактори ризику?
96. Охарактеризуйте хімічні фактори ризику?
97. Охарактеризуйте фізичні фактори ризику?
98. Критерії оцінки факторів ризику та їх класифікація ступеня небезпечності?
99. Що називається НАССР-планом?
100. У чому полягає процес аналізу факторів ризику?
101. У чому полягає програма корегуючих дій?
102. У чому полягає програма попереджуючих дій?

103. Мета дезінфекції:
  - а. Знищення патогенних мікроорганізмів;
  - б. Знищення патогенних та умовно-патогенних мікроорганізмів;
  - в. Знищення мікроорганізмів;
  - г. Знищення сапрофітних мікроорганізмів.

104. Дезінфекційні заходи полягають у проведенні:
  - а. дезінфекції;
  - б. дезінсекції;
  - в. дератизації;
  - г. дезодорації.

105. Дезінфекційні роботи це:

- а. Застосування дезінфекційних засобів з метою знищення патогенних мікроорганізмів;
- б. Комплекс санітарно-гігієнічних та протиепідемічних заходів, що виконуються з превентивно-профілактичною метою;
- в. Комплекс ветеринарно-санітарних заходів, що виконуються з метою знищення збудників інфекційних хвороб на шляху передачі від джерела інфекції до здорового організму;
- г. Застосування, зберігання, транспортування, фасування і пакування засобів дезінфекції, дезінсекції, дератизації та приготування робочих розчинів і принад цих засобів.

106. Дезінфекційний засіб це:

- а. Речовина хімічного, біологічного або фізичного походження чи суміш речовин, які застосовують для знищення збудників інфекційних хвороб на зовнішніх об'єктах;
- б. Речовина хімічного або біологічного походження чи суміш речовин, які застосовують для знищення збудників інфекційних хвороб на зовнішніх об'єктах;
- в. Речовина хімічного, біологічного або фізичного походження чи суміш речовин, які застосовують для знищення збудників інфекційних хвороб на об'єктах ветеринарно-санітарного нагляду;
- г. Речовина хімічного або біологічного походження чи суміш речовин, які застосовують для знищення збудників інфекційних та інвазійних хвороб на зовнішніх об'єктах;

107. Дезінфекційні заходи включають:

- а. Хімічні, біологічні, фізичні та механічні методи;
- б. Хімічні, біологічні, фізичні методи;

- в. Хімічні, біологічні, фізичні та бактеріологічні методи;
- г. Бактеріологічні, лабораторні, клініко-фізіологічні методи.

108. Механізм протимікробної дії дезінфікуючих засобів:

- а. Деструктивний;
- б. Дестабілізуючий;
- в. Антиметаболічний;
- г. Бактерицидний.

109. За стійкістю до хімічних дезінфікуючих засобів збудників основних інфекційних хвороб тварин і людини ділять на:

- а. Слабкостійкі, стійкі, високостійкі, особливо стійкі;
- б. Малостійкі, стійкі, високостійкі, особливо стійкі;
- в. Слабкостійкі, стійкі, високостійкі, надстійкі;
- г. Малостійкі, стійкі, високостійкі, резистентні.

110. За токсичністю дезінфікуючі засоби поділяються на:

- а. Надзвичайно небезпечні, високонебезпечні, помірковано безпечні, малонебезпечні;
- б. Гостротоксичні, токсичні, кумулятивні, не токсичні;
- в. Канцерогенні, тератогенні, токсичні, не токсичні;
- г. Гостротоксичні, токсичні, малотоксичні, не токсичні.

111. Профілактична дезінфекція:

а. проводиться у благополучних по інфекційних хворобах об'єктах ветеринарно-санітарного нагляду з метою запобігання занесення і розповсюдження у ньому патогенних мікроорганізмів;

б. проводиться у благополучних по інфекційних хворобах об'єктах ветеринарно-санітарного нагляду при виявленні спорадичних випадків

інфекційних хвороб;

в. проводиться у благополучних по інфекційних хворобах об'єктах ветеринарно-санітарного нагляду

г. проводиться у не благополучних по інфекційних хворобах об'єктах ветеринарно-санітарного нагляду після 30-ти денного періоду після вимушеної дезінфекції.

112. Вимушена дезінфекція

а. проводиться на підприємствах, при виявленні інфекційних та інвазійних захворювань серед тварин підприємства;

б. проводиться на підприємствах, при виявленні інфекційних захворювань серед тварин приватного сектора в районі розташування підприємства;

в. проводиться на підприємствах, при виявленні інфекційних захворювань серед тварин приватного сектора в районі розташування підприємства;

г. проводиться на підприємствах, при виявленні інфекційних збудників захворювань з метою локалізації первинного вогнища інфекції.

113. Дезінфекційні роботи повинні здійснюватись одним із таких способів:

а. зрошення;

б. аерозольним;

в. внесення сухих дезінфікуючих розчинів;

г. застосуванням герметичних камер.

114. Джерелом збудника хвороби є:

а. хворі тварини;

б. виділення від хворих тварин;

в. мікроорганізми;

г. гризуни та шкідливі комахи.

115. Проведення дезінфекційних робіт включає:

- а. Застосування засобів дезінфекційних засобів їх дезактивація та утилізація;
- б. Застосування, зберігання та транспортування засобів дезінфекції, дезінсекції, дератизації ;
- в. Застосування, приготування, зберігання, транспортування, фасування і пакування засобів дезінфекції, дезінсекції, дератизації;
- г. Застосування зберігання, транспортування, виготовлення, фасування і пакування засобів дезінфекції, дезінсекції, дератизації та приготування робочих розчинів і приманок цих засобів.

116. Хімічний дезінфікуючий засіб повинен:

- а. володіти активність відносно широкого спектру мікроорганізмів;
- б. відповідати оптимальному співвідношенню «ефективність - витратна норма - ціна».
- в. бути універсальним;
- г. при зберіганні і транспортуванні не руйнуватися;

117. Контроль якості дезінфекції здійснюється таким методом:

- а. Хімічним;
- б. Фізичним;
- в. Бактеріологічним;
- г. Фізико-хімічним.

118. Етапи проведення дезінфекції:

- а. Прибирання, механічне очищення, зволоження, дезінфекція;
- б. Зволоження, прибирання, механічне очищення, дезінфекція;

в. Зволоження, механічне очищення, дезінфекція, контроль якості виконаних робіт;

г. Механічне очищення, дезінфекція, контроль якості дезінфекції.

119. Призначення дезінфекційної установки САГ-1:

а. Для дезінфекції тваринницьких приміщень, скотоперегонних пунктів, складів, санітарної обробки сільськогосподарських тварин, білення приміщень вапняним розчином, а також для поливу насаджень;

б. Для дезінфекції об'єктів ветеринарно-санітарного нагляду та контролю, санітарної обробки сільськогосподарських тварин, білення приміщень вапняним розчином, а також для поливу насаджень;

в. Для дезінфекції тваринницьких приміщень шляхом зрошення.

г. Для дезінфекції тваринницьких приміщень аерозольним методом.

120. Призначення установки ДУК:

а. Для проведення дезінфекції тваринницьких приміщень, санітарної обробки сільськогосподарських тварин, а також дезінфекції складів, виставкових територій сільськогосподарських тварин;

б. Для аерозольної дезінфекції об'єктів ветеринарно-санітарного нагляду та контролю;

в. Для дезінфекції вагонів;

г. Для дезінфекції пасовищ.

121. Ветеринарна дезінфекційна машина (ВДМ) призначена для:

а. приготування гарячого робочого дезінфекційного розчину з наступним зрошенням цільових поверхонь;

б. аерозольної обробки об'єктів ветеринарно-санітарного нагляду та контролю;

в. аерозольної дезінфекції об'єктів ветеринарно-санітарного нагляду та контролю;

г. проведення дезінфекційних робіт в неблагополучних зонах щодо інфекційних захворювань тварин.

122. Автомобільно-дезінфекційний агрегат (АДА) використовують для:

- а. дезінфекції аерозолями;
- б. дезінфекції розчинами;
- в. дезінфекції аерозолями та розчинами;
- г. знезаражування гною.

123. Пневматичну вихрову аерозольну насадку (ПВАН) використовують для:

- а. аерозольної дезінфекції;
- б. аерозольної вакцинації;
- в. аерозольної дезінфекції та вакцинації;
- г. аерозольної фумігації.
- д. усі відповіді вірні.

124. Механізм дезінфікуючої дії лугів полягає у спричиненні:

- а. колоїдного набрякання білків оболонки клітини;
- б. омилення жирів;
- в. денатурації білків з утворенням альбумінів та альбумінатів;
- г. зміні рН середовища;

125. Від чого залежить бактерицидна здатність лугу?

- а. Від ступеню дисоціації його на іони;
- б. Від температури робочого розчину;
- в. Від температури зовнішнього середовища;

- г. Від концентрації дезінфектанту.
126. Для дезінфекції використовують такі луги:
- а. Натрію гідрат окису;
  - б. Кальцію гідрат окису;
  - в. Зола.
  - г. усі відповіді вірні.
127. Через скільки годин здійснюють бактеріальний контроль дезінфекції?
- а. 0,5;
  - б. 1;
  - в. 2-3;
  - г. 4
128. Зі скількох ділянок приміщення беруть проби для бактеріального контролю якості дезінфекції?
- а. 5-10;
  - б. 10-20;
  - в. 20-30;
  - г. 25.
129. Якою повинна бути концентрація нейтралізуючого розчину після дезінфекції?
- а. $C:10$;
  - б. $C:5$;
  - в. $C_1 = C_2$;
  - г. $C \times 10$;
- С - концентрація дезінфектанта
130. Для нейтралізації розчинів лугів використовують:

- а. розчини слабких лугів;
- б. розчин гіпосульфитів;
- в. розчини слабких кислот;
- г. розчин нашатирного спирту.

131. Для нейтралізації розчинів кислот використовують:

- а. розчини слабких лугів;
- б. розчин гіпосульфитів;
- в. розчини слабких кислот;
- г. розчин нашатирного спирту.

132. Для нейтралізації хлорвмісних препаратів використовують:

- а. розчини слабких лугів;
- б. розчин гіпосульфитів;
- в. розчини слабких кислот;
- г. розчин нашатирного спирту.

133. Для нейтралізації формаліну використовують:

- а. розчини слабких лугів;
- б. розчин гіпосульфитів;
- в. розчини слабких кислот;
- г. розчин нашатирного спирту.

134. Які дезінфекційні засоби можна застосовувати у присутності тварин і птахів?

- а. перекис водню (H_2O_2);
- б. натрію гіпохлорит;
- в. глутаровий альдегід;
- г. йодтриетиленгліколь.

135. Оптимальна температура для проведення аерозольної дезінфекції:

- а. 15-18 °С;
- б. 18-20 °С;
- в. 20-22 °С;
- г. 22-24 °С;

136. Контроль якості дезінфекції експрес-методом полягає у:

- а. кількісному визначенні внутрішньо клітинних та позаклітинних аденозинтрифосфатів (АТФ);
- б. кількісному визначенні внутрішньо клітинних аденозинтрифосфатів (АТФ);
- в. кількісному визначенні позаклітинних аденозинтрифосфатів (АТФ);
- г. якісному визначенні внутрішньо клітинних та позаклітинних аденозинтрифосфатів (АТФ);

137. Феноловий коефіцієнт це:

- а. Співвідношенням концентрації фенолу, що викликає бактерицидну дію, до концентрації розчину іншої речовини, в якій вона викликає такий самий ефект;
- б. Це величина, котра вказує на ефективність дії дезінфікуючого засобу по відношенні до фенолу в залежності від температури середовища;
- в. Бактерицидна дія дезінфекційного засобу еквівалентна за ефектом застосування 1г-екв. фенолу;
- г. Бактерицидна дія дезінфекційного засобу еквівалентна за ефектом застосування 5% фенолу.

138. До детергентів відносяться:

- а. хлоргексидин;
- б. резорцин;
- в. мило;
- г. формальдегід.

139. Механізм протимікробної дії галогенів полягає в спричиненні:

- а. колоїдного набрякання білків оболонки клітини;
- б. омиленні жирів;
- в. денатурації білків;
- г. зміні РН середовища.

140. До групи фенольних дезінфектантів належать:

- а. Лізол, хлор-бета-нафтол, крезол;
- б. глутаровий альдегід, тексоніт, нафтол;
- в. Метафор, крезол, глікосан;
- г. Резорцин, нафтол, крезол.

141. До групи четвертинних амонійних сполук належать:

- а. Нітран, амофлан, метафор;
- б. тексоніт, лізол, глютекс;
- в. резорцин, нафтол, метафор;
- г. тексоніт, амофлан, резорцин.

142. Формалін представляє собою:

- а. 25 % розчин глутарового альдегіду;
- б. 40 % розчин глутарового альдегіду;
- в. 25 % розчин формальдегіду;
- г. 40 % розчин формальдегіду;

143. Засоби дезінфекції, які можна застосовувати у присутності тварин:
- а. Алмакон, віркон С, глутаровий альдегід;
  - б. Гіпохлорит натрію, тексоніт, лізол;
  - в. Резорцин, глікосан, метафор;
  - г. Йодтриетиленгліколь, молочна кислота, глютекс
144. До групи кислотних дезінфективних засобів належать:
- а. Соляна кислота, Сірчана кислота, Демп;
  - б. Надоцтова кислота, молочна кислота, Дезоксон;
  - в. Мурашина кислота, щавелева кислота, алмакон;
  - г. Соляна кислота, молочна кислота, метафор.
145. Мікобактерії туберкульозу за стійкістю до дезінфекційних засобів належать до:
- а. Надвисокостійкі;
  - б. Високостійкі;
  - в. Середньостійкі;
  - г. Низькостійкі.
146. Солі важких металів проникаючи у клітину при дезінфекції викликають:
- а. реакцію окислення;
  - б. гідроліз;
  - в. утворення альбумінатів;
  - г. інактивацію ензимів;
147. Герміцидний тип дії дезінфіканту:
- а. вказує на його здатність знищувати пріонні форми мікроорганізмів;
  - б. вказує на його здатність знищувати різні форми та види мікроорганізмів;

- в. вказує на його здатність знищувати спорові форми мікроорганізмів;
  - г. визначає його здатність блокувати дихальну функцію клітин.
148. Фунгіциди - це дезінфекційні засоби, які знищують:
- а. спорові форми мікроорганізмів;
  - б. вірусні форми мікроорганізмів;
  - в. найпростіші форми мікроорганізмів;
  - г. грибкові форми мікроорганізмів;
149. Віруліциди - це дезінфекційні засоби, які знищують:
- а. спорові форми мікроорганізмів;
  - б. вірусні форми мікроорганізмів;
  - в. найпростіші форми мікроорганізмів;
  - г. грибкові форми мікроорганізмів;
150. Оптимальна температура для росту і розвитку психрофільної групи мікроорганізмів:
- а. 0-10 °С;
  - б. 10-20°С;
  - в. 20-30°С;
  - г. 30-40°С.
151. Виберіть вірну відповідь відносно методів мікробної деконтамінації:
- а. дезінфекція;
  - б. антисептика;
  - в. асептика;
  - г. стерилізація.
152. Дезінфекція це:

- a. Комплекс лікувально-профілактичних заходів, спрямованих на знищення м/о в рані;
- б. Система проф. заходів, спрямована на попередження попадання м/о в рану;
- в. Комплекс лікувальних заходів, спрямованих на очищення рани;
- г. Сукупність фізичних, механічних і хімічних способів знищення мікроорганізмів

153. Бактеріофаги чутливі до дії:

- a. кип'ятіння;
- б. ультрафіолетових променів;
- в. дезінфікуючих розчинів;
- г. всі відповіді невірні;

154. Для дезінфекції при холері використовують все, крім:

- a. кислоти
- б. лугу
- в. хлораміну
- г. лізолу

155. Виберіть основні заходи для боротьби з фітопатогенними мікроорганізмами:

- a. Селекція, гібридизація;
- б. Обробка витривалих рослин;
- в. Лікування антибіотиками;
- г. Дезінфекція насіння і посадового матеріалу.

156. Як класифікуються родентициди за швидкістю настання летального наслідку:

- a. Гостродіючі;

- б. Кумулятивної дії;
- в. Хронічнодіючі;
- г. Пролонгованої дії.

157. До гостродіючих дератизаційних засобів належать:

- а. Фосфід цинку,
- б. Стрихнін;
- в. Ізоіндан;
- г. Синкумар.

158. До препаратів пролонгованої дії належать:

- а. Зоокумарин, дифенацин, пінолацін, монофторин;
- б. Натрієва сіль зоокумарину, куматетраліл, бромадіолон, етилфенацин;
- в. дифенацин, етилфенацин, ізоіндан, метилбромід;
- г. Бромадіалон, фенілін, синкумар, бактокумарин.

159. Задавання ратицидів здійснюється наступним способом:

- а. розкладанням отруєних принад;
- б. опиленням нір;
- в. аерозольним розпиленням;
- г. усі відповіді правильні.

160. До дератизаційних засобів антикоагулянтів непрямого типу дії належать препарати групи:

- а. індадіонів;
- б. кумаринів;
- в. монофторинів;
- г. метилбромідів.

161. Механізм дії дератизаційних засобів на основі антикоагулянтів полягає у:

- а. Блокуванні синтезу протромбінового комплексу;
- б. Збільшенні проникливості та ламкості капілярних судин;
- в. Блокуванні асиміляції вітаміну D₃;
- г. Збільшення проникливості та ламкості магістральних судин

162. Антидотом для дератизаційних препаратів

- а. токоферол;
- б. вікасол;
- в. холін;
- г. біотин.

163. Робоча концентрація свіжогашеного вапна:

- а. 10% суспензію;
- б. 20% суспензію;
- в. 30% суспензію;
- г. 40% суспензію.

164. Робоча концентрація хлорного вапна для знезараження об'єктів ветсаногляду і контролю при виявленні збудників другої групи стійкості:

- а. 2%;
- б. 3%;
- в. 5%;
- г. 10%.

165. Робоча концентрація хлорного вапна для знезараження об'єктів ветсаногляду і контролю при виявленні збудників третьої групи стійкості:

- а. 2%;
- б. 3%;
- в. 5%;

г. 10%.

166. З яким вмістом активного хлору допускається застосування хлорного вапна?

- а. 10%;
- б. 15%;
- в. 20%;
- г. 25%.

167. До групи хімічних інсектицидів відносяться:

- а. Карбамати;
- б. Піретроїди;
- в. Неоніотиноїди;
- г. Глутамати.

168. До групи з помірною чутливістю до дії хімічних дезінфікуючих засобів відносять збудників:

- а. колібактеріозу, лептоспірозу, лістеріозу, пастерельозу, сальмонельозу;
- б. стафілококозу, стрептококозу, сказу, чуми;
- в. некробактеріозу, аспергільозу, кандидомікозу, трихофітії;
- г. паратуберкульозного ентериту великої рогатої худоби, злякисного набряку, інфекційної ентеротоксемії овець, кокцидіозу.

169. До групи з вираженою чутливістю до дії хімічних дезінфікуючих засобів відносять збудників:

- а. рикетсіозів, ентеровірусних інфекцій, грипу сільськогосподарських тварин і птиці, злякисної катаральної лихоманки;
- б. алеутської хвороби, псевдомонозу й інфекційного гепатиту м'ясоїдних, вірусної геморагічної хвороби кролів;
- в. анаеробної дизентерії ягнят, анаеробної ентеротоксемії поросят,

брадзоту, злякiсного набряку;

г. трихомонозу, кампiлобактерiозу, токсоплазмозу, iнфекцiйного ринотрахеїту.

170. До групи слабо чутливих до дiї хiмiчних дезiнфекуючих засобiв вiдносять збудникiв:

а. iнфекцiйного енцефаломiєліту і ньюкаслської хвороби птахiв, вiрусного ентериту, алеутської хвороби;

б. сибiрки, анаеробної дизентерії ягнят, анаеробної ентеротоксемії поросят, брадзоту;

в. туберкульозу тварин і птиці та паратуберкульозного ентериту великої рогатої худоби;

г. злякiсного набряку, iнфекцiйної ентеротоксемії овець, емкару, iнших спорових iнфекцiй.

171. До групи вiдносно не чутливих до дiї хiмiчних дезiнфекуючих засобiв вiдносять збудникiв:

а. iнфекцiйного енцефаломiєліту, епiзоотичного лiмфангоїту, сапу і миту коней;

б. iнфекцiйного атрофiчного риніту, дизентерії, трансмісивного гастроентериту, балантидіозу, гемофiльозної плевропневмонії і бешихи свиней;

в. анаеробної дизентерії ягнят, анаеробної ентеротоксемії поросят, брадзоту, злякiсного набряку, анаеробної;

г. дизентерії ягнят, анаеробної ентеротоксемії поросят, брадзоту, злякiсного набряку.

172. Збудникiв заразних захворювань з вираженою чутливістю до дiї хiмiчних дезiнфектантiв вiдносять до:

а. Першої групи;

- б. Другої групи;
- в. Третьої групи;
- г. Четвертої групи.

173. Збудників заразних захворювань відносно нечутливих до дії хімічних дезінфектантів відносять до:

- а. Першої групи;
- б. Другої групи;
- в. Третьої групи;
- г. Четвертої групи.

174. Збудників заразних захворювань слабо чутливих до дії хімічних дезінфектантів відносять до:

- а. Першої групи;
- б. Другої групи;
- в. Третьої групи;
- г. Четвертої групи.

175. Збудників заразних захворювань з помірною чутливістю до дії хімічних дезінфектантів відносять до:

- а. Першої групи;
- б. Другої групи;
- в. Третьої групи;
- г. Четвертої групи;

176. Дегазацію здійснюють на об'єктах, де проводилася:

- а. Дезінфекція;
- б. Дератизація;
- в. Дезодорація;

г. Фумігація.

177. Для фумігації застосовують:

- а. Магтоксин;
- б. Діфлубензурон;
- в. Фостек;
- г. Імідаклоприд.

178. Час експозиції вантажу під фумігацією становить:

- а. 1-2 доби;
- б. 2-3 доби;
- в. 3-5 діб;
- г. 5-10 діб.

179. Мінімально-допустима температура повітря для проведення фумігації вантажу:

- а. + 4 °С;
- б. + 5 °С;
- в. + 8 °С;
- г. + 10 °С;

180. Деконтамінація це:

а. здійснення заходів щодо усунення та знищення небезпечних для здоров'я людини та тварини інфекційних або токсичних агентів на тілі людини або тварини, у продукті або на продукті, готовому для споживання, або на інших предметах, у тому числі на транспортних засобах;

б. здійснення заходів щодо усунення та знищення небезпечних переносників хвороб для здоров'я людини та тварини, інфекційних або токсичних агентів на тілі людини або тварини, у продукті або на продукті, готовому для споживання, або на інших предметах, у тому числі на транспортних засобах;

в. здійснення заходів щодо знищення інфекційних агентів на поверхні тіла людини або тварини, на транспортних засобах, у багажі, вантажах, контейнерах, товарах або поштових відправленнях за допомогою хімічних чи фізичних агентів;

г. здійснення заходів щодо усунення небезпечних для здоров'я людини і тварини інфекційних або токсичних агентів на тілі людини або тварини, у продукті або на продукті, готовому для споживання, або на інших предметах, у тому числі на транспортних засобах.

181. У механізмі передачі інфекції виділяють:

- а. дві стадії;
- б. три стадії;
- в. чотири стадії;
- г. п'ять стадій.

182. Які розрізняють види механізмів передачі інфекції?

- а. Аспіраційний, трансмісивний;
- б. фекально-оральний;
- в. контактний;
- г. при параентеральних введеннях, ін'єкціях, переливанні крові.

183. Ліцензування господарської діяльності з проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт (на об'єктах ветеринарного нагляду) здійснюється:

- а. Головним управлінням державної ветеринарної та фітосанітарної служби України;
- б. Головним обласним управлінням державної ветеринарної та фітосанітарної служби України;
- в. Департаментом ветеринарної медицини України;
- г. Жодна з відповідей не вірна.

184. Дезінфекція високого рівня (ДВР) це:

- а. знищення усіх форм мікроорганізмів;
- б. знищення вегетативних форм мікроорганізмів, мікобактерій туберкульозу та дрібних неліпідних вірусів, деякої кількості спорових форм мікробів;
- в. знищення вегетативних форм мікроорганізмів, мікобактерій туберкульозу та дрібних неліпідних вірусів;
- г. знищення вегетативних форм мікроорганізмів, мікобактерій туберкульозу та дрібних неліпідних вірусів.

185. Дезінфекція середнього рівня (ДСР) це:

- а. знищення усіх форм мікроорганізмів;
- б. знищення вегетативних форм мікроорганізмів, мікобактерій туберкульозу та дрібних неліпідних вірусів, деякої кількості спорових форм мікробів;
- в. знищення вегетативних форм мікроорганізмів, мікобактерій туберкульозу та дрібних неліпідних вірусів;
- г. знищення вегетативних форм мікроорганізмів, мікобактерій туберкульозу та дрібних неліпідних вірусів.

186. Дезінфекція низького рівня (ДНР) це:

- а. знищення усіх форм мікроорганізмів;
- б. знищення вегетативних форм мікроорганізмів, мікобактерій туберкульозу та дрібних неліпідних вірусів, деякої кількості спорових форм мікробів;
- в. знищення вегетативних форм мікроорганізмів, мікобактерій туберкульозу та дрібних неліпідних вірусів;
- г. знищення вегетативних форм мікроорганізмів, мікобактерій

туберкульозу та дрібних неліпідних вірусів.

187. Норма розпилення дезінфектантів при профілактичній аерозольній дезінфекції (при контролі якості дезінфекції за кишковою паличкою):

- а. 5 мл/м³;
- б. 10 мл/м³;
- в. 15 мл/м³;
- г. 20 мл/м³.

188. Норма розпилення дезінфектантів при профілактичній аерозольній дезінфекції (при контролі якості дезінфекції за золотистим стафілококом):

- а. 5 мл/м³;
- б. 10 мл/м³;
- в. 15 мл/м³;
- г. 20 мл/м³.

189. Мінімальна експозиція дезінфектантів при профілактичній аерозольній дезінфекції (при контролі якості дезінфекції за кишковою паличкою):

- а. 6 год;
- б. 12 год;
- в. 18 год;
- г. 24 год.

190. Мінімальна довжина дезбар'єру по дзеркалу дезінфікуючого розчину:

- а. 7 м;
- б. 8 м;
- в. 9 м;
- г. 10 м.

191. Мінімальна експозиція дезінфектантів при профілактичній аерозольній дезінфекції (при контролі якості дезінфекції за золотистим стафілококом):

- а. 6 год;
- б. 12 год;
- в. 18 год;
- г. 24 год.

192. Для дезодорації тваринницьких приміщень застосовують:

- а. залізний купорос;
- б. хлорне вапно;
- в. торф;
- г. тексоніт.

193. Дезбар'єр – це:

- а. споруда призначена для знезараження взуття працівників та відвідувачів підприємства;
- б. споруда призначена для знезараження коліс транспортних засобів;
- в. комплекс споруд призначених для знезараження коліс транспортних засобів, взуття працівників та відвідувачів підприємства, кінцівок тварин, яких женуть гоном;
- г. споруда призначена для знезараження кінцівок тварин, яких женуть гоном.

194. Ветеринарно-санітарний стан виробничих приміщень об'єктів ветеринарно-санітарного нагляду та контроль здійснюється за наявністю (відсутністю):

- а. Бактерій групи кишкових паличок;
- б. Дріжджів;
- в. Плісені;
- г. Мезофільних аеробних і факультативно-анаеробних мікроорганізмів.

195. У закритих виробничих приміщення для ветеринарно-санітарного аналізу проби повітря відбирають з розрахунку:

- а. 4 точки на 25 м²;
- б. 5 точок на 20 м²;
- в. 6 точок на 30 м²;
- г. 8 точки на 50 м².

196. Мікробіологічний контроль на БГКП здійснюють шляхом посіву 1 мл змиву на середовищі:

- а. Сабуро;
- б. Ендо;
- в. Кеслера;
- г. МПА.

197. Мікробіологічний контроль за дріжджовими та плісневими грибами здійснюють шляхом посіву 1 мл змивної рідини висівають на середовищі:

- а. Сабуро;
- б. Ендо;
- в. Кеслера;
- г. МПА.

198. Мікробіологічний контроль за мезофільними аеробними і факультативно-анаеробними мікроорганізмами здійснюють шляхом посіву на середовищі:

- а. Сабуро;
- б. Ендо;
- в. Кеслера;
- г. МПА.

199. Допустимі норми вмісту мікроорганізмів у повітряному середовищі

виробничих приміщень:

- а. МАФАМ – не більше 50 КУО;
плісені – не більше 5 КУО;
дріжджів – не більше 10 КУО.
- б. МАФАМ – не більше 60 КУО;
плісені – не більше 10 КУО;
дріжджів – не більше 5 КУО.
- в. МАФАМ – не більше 70 КУО;
плісені – не більше 5 КУО;
дріжджів – не більше 5 КУО.
- г. МАФАМ – не більше 80 КУО;
плісені – не більше 10 КУО;
дріжджів – не більше 10 КУО.

200. Допустимі норми вмісту мікроорганізмів у повітряному середовищі побутових і допоміжних приміщень:

- а. МАФАМ – не більше 80 КУО;
плісені – не більше 10 КУО;
дріжджів – не більше 5 КУО.
- б. МАФАМ – не більше 90 КУО;
плісені – не більше 5 КУО;
дріжджів – не більше 10 КУО.
- в. МАФАМ – не більше 100 КУО;
плісені – не більше 15 КУО;
дріжджів – не більше 10 КУО.
- г. МАФАМ – не більше 110 КУО;
плісені – не більше 20 КУО;
дріжджів – не більше 15 КУО.